

Arrest

**nr. 168 566 van 27 mei 2016
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 19 mei 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 maart 2014 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die loco advocaat W. GARDIN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) neemt op 26 juli 2012 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Deze beslissing wordt op dezelfde dag aan de verzoekende partij betekend.

1.2. Op 13 maart 2014 neemt de gemachtigde opnieuw een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). De verzoekende partij wordt op 12 mei 2014 in kennis gesteld van deze beslissing.

1.3. De gemachtigde neemt op 13 maart 2014 eveneens een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies). Dit is de bestreden beslissing, waarvan de verzoekende partij eveneens op 12 mei 2014 kennis neemt. De motieven gaan als volgt:

“Aan de heer, die verklaart te heten

Naam, voornaam: F. M. (...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: H. B. (...)

nationaliteit: Marokko

wordt een inreisverbod voor 8 (acht) jaar opgelegd

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven“

Het bevel om het grondgebied te verlaten van 13.03.2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

In uitvoering artikel 74/11§1 vierde lid van de wet van 15 december 1980, is de termijn van het inreisverbod van 8 jaar. De betrokkene vormt een ernstige bedreiging voor de openbare orde of de nationale veiligheid:

Betrokkene werd op 26.07.2012 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Brugge voor verdovende middelen handel: invoer: bezit: verkoop / het te koop stellen : aflevering een daad van deelneming zijnde aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging :psychotropische stoffen: handel: invoer: bezit: verkoop / het te koop stellen : aflevering een daad van deelneming zijn de aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel 5 jaar uitgezonderd de reeds ondergane voorhechtenis vanaf 24/11/2011 tot 26/07/2012; geldboete 2.000,00 EUR met uitstel 3 jaar 1/2 , bijzondere verbeurdverklaring .

Er wordt aan betrokkene een termijn van 8 jaar inreisverbod op het grondgebied gegeven gelet op de ernst van de feiten, geraadpleegd door betrokkene.”

1.4. Op 6 april 2016 wordt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) door de verwerende partij in kennis gesteld van het gegeven dat verzoekende partij op 24 februari 2015 in het bezit werd gesteld van een F-kaart, geldig tot 10 februari 2020.

1.5. De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring tegen de in punt 1.2. vermelde beslissing worden op 27 mei 2016 door de Raad verworpen bij arrest nr. 168 568.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding te haren laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid juncto artikel 39/2, §2 van de van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor

de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Uit een aanvulling van het administratief dossier door de verwerende partij op 6 april 2016, blijkt dat de verzoekende partij ingevolge een aanvraag van een verblijfskaart in functie van haar Belgische partner, op 24 februari 2015 een F-kaart ontving, geldig tot 10 februari 2020.

Ter terechtzitting werd hierop gewezen en werd de verzoekende partij in de gelegenheid gesteld kennis te nemen van het betrokken stuk. Tevens wordt erop gewezen dat het inreisverbod, als accessorium van het in punt 1.2. vermelde bevel om het grondgebied te verlaten, dient te worden beschouwd als op impliciete maar op zekere wijze ingetrokken.

Gevraagd naar haar standpunt, stelt de raadvrouw van verzoekende partij ter terechtzitting dat zij geen actueel belang meer heeft bij onderhavig beroep.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), *quod non in casu*.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend zestien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES